

**ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ**

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σερβίων και Κοζάνης κ. Παῦλε· σεπτέ και πολυσέβαστε ποιμενάρχα ἡμῶν·

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς.

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ συμπρεσβύτεροι και συνδιάκονοι.

Ὀσιώτατοι μοναχοὶ και μονάστριες.

Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες τῆς Πολιτείας, τοῦ Στρατοῦ και τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Λαέ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε.

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἐπιβλέψαντος ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ δούλου αὐτοῦ». Τρόμῳ και φόβῳ μεγάλῳ συνέχομαι ἐνώπιον τοῦ τελουμένου σήμερον μυστηρίου. Ἴσταμαι μέ φόβον και δέος ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ και φρικτοῦ θυσιαστηρίου, καθῶς ἀδυνατῶ νὰ συνειδητοποιήσω και νὰ πιστεύσω, πῶς ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ὠδήγησε τὰ διαβήματά μου μέχρι τὴν ἱερὰν αὐτὴν ὥραν. Πῶς ἡ Θεία Χάρις, ἡ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα και τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, ἐπιδαψιλεύει εἰς τὴν ἐλαχιστότητά μου διὰ τῶν τιμίῳν χειρῶν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος και τῶν συλλειτουργούντων ἁγίων Ἀρχιερέων, τὴν θεϊαν τῆς ἀρχιερωσύνης χάριν, λειτουργίαν και ἀποστολήν.

Οἱ λόγοι ἀποδεικνύονται πτωχοὶ καὶ ἡ γλῶσσα ἀδύναμος, γιὰ νὰ περιγράψουν καὶ νὰ ὁμολογήσουν αὐτὰ πού ἡ καρδιά ὑπαγορεύει· νὰ διακηρύξουν τὰ συναισθήματα πού μέ διακατέχουν.

Ἀποθέτων πλέον τὴν εὐθύνην καὶ τὴν ἀπλήν ὑπακοήν τῆς διακονίας τοῦ Πρεσβυτέρου, καλοῦμαι νὰ ἐπωμισθῶ ἐν πλήρει συναισθήσει τῆς πολλῆς μου ἀδυναμίας τὸν βαρύτερον σταυρὸν καὶ τὰς μεγαλυτέρας καὶ εὐρυτέρας εὐθύνας τῆς καθ' ὑπεροχὴν λειτουργίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ Ἐπισκόπου. Αἰσθανόμενος πὼς οἱ ὦμοι μου εἶναι ἀνήμποροι νὰ ἀναλάβουν τὸ μέγαλον καὶ δύσκολον αὐτὸ ἔργον, ἐν πίστει προσφεύγω καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὅπως ἐπισκιάζη με *«πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου»*. Ἐπικαλοῦμαι, Σεβασμιώτατε, τὴν προσευχὴν καὶ τὴν πατρικὴν Σας στοργὴν καὶ στήριξιν ὅπως καὶ ὅλων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, τῶν πρεσβυτέρων, διακόνων καὶ μοναχῶν. Γνωρίζω ὅμως ὅτι *«οὐ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης»*¹. Μέ θάρρος καὶ πίστιν ἀκούω τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν προφήτην Μωϋσῆν: *«ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλιάσης, μηδὲ πτοηθῆς... ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου... οὐ μὴ σὲ ἀνῆ, οὐδ' οὐ μὴ σὲ ἐγκαταλίπη...»*².

Εὐγνωμονῶ τὸν Ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ πάντων τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν Του, τῶν εἰς ἐμὲ γεγενημένων.

¹ Β' Τιμ. 1,7

² Δευτ. 31,6

Κορύφωσις τῶν θείων εὐεργεσιῶν ἀπετέλεσε ἡ ἐκλογή μου εἰς Ἐπίσκοπον, ἀφοῦ, τῇ προτάσει τοῦ Σεβασμιωτάτου σεπτοῦ μας Ποιμενάρχου κ. Παύλου, τὸ σεπτὸν σῶμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ψηφοφορία τῆς 9^{ης} Ὀκτωβρίου, ἀνέδειξέ με Ἐπίσκοπον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ἀμφιπόλεως. Δυσκολεύομαι νὰ προσαρμοσθῶ εἰς τὴν ιδέαν ὅτι καλοῦμαι ἀπὸ σήμερον νὰ ἀναλάβω τὴν ὑψίστην Ἐπισκοπικὴν διακονίαν.

Τὴν ἱερὰν καὶ ἀνεπανάληπτον αὐτὴν στιγμὴν τῆς ζωῆς μου λόγοι εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστίας κατακλύζουν τὴν καρδίαν μου τοὺς ὁποίους ἐπιτρέψατέ μοι ὅπως ἀποδώσω.

Ἐν πρώτοις εὐχαριστῶ τὸν ἐν Τριάδι ἅγιον Θεὸν διὰ τὸ ζῆν καὶ τὸ εἶ ζῆν. Σκανδαλωδῶς μὲ ἠλέησε καὶ ποικιλοτρόπως μὲ εὐηργέτησε κατὰ τὴν πορείαν τῆς ζωῆς μου, ἀποστέλλοντας πλησίον μου ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι μὲ καθοδήγησαν καὶ μὲ ἀνέθρεψαν πνευματικῶς καὶ ὑλικῶς. Ἐπιτρέψατέ μοι, Σεβασμιώτατε, κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν ὥραν νὰ μνημονεύσω εὐχαριστιακῶς αὐτοὺς τοὺς εὐεργετήσαντάς με ἀδελφοὺς, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς.

Εὐγνώμονες καὶ υἱικῆς εὐχαριστίες ἐκφράζω πρὸς τὸν σεπτὸν Προκαθήμενον τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον, ὁ ὁποῖος ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ἐλαχιστότητά μου, καὶ τὰ μέγιστα ποιήσας, ἐνστερνιζόμενος καὶ ἀποδεχόμενος τὴν πρότασιν καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ

Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Παύλου, διά τήν διάθεσιν βοηθοῦ Ἐπισκόπου εἰς τήν καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶν Μητρόπολιν. Τόν εὐχαριστῶ καί Τόν εὐγνωμονῶ καί ἐκ βάθους καρδίας εὐχομαι εἰς τόν ἐν Τριάδι Θεόν νά τοῦ χαρίζει μακροσημέρευσιν, ἀκλινη ὑγείαν καί δύναμιν ὥστε, ὅπως μέχρι σήμερον, μέ ὑποδειγματική σοφία καί σύνεση, νά συνεχίζει νά καθοδηγεῖ ὡς ἔμπειρος οἰακοστρόφος τό σκάφος τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίας, εἰς ἐνότητα καί σωτηρίαν.

Εὐχαριστῶ ὅλους τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς οἱ ὅποιοι συνοδικῶς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι μέ ὑπερετίμησαν διά τῆς ψήφου των καί κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ μέ ἐξέλεξαν Ἐπίσκοπον Ἀμφιπόλεως. Εὐχαριστῶ καί τοὺς παρευρισκομένους συμμετέχοντας καί συμπροσευχομένους εἰς τήν ἱερωτάτην αὐτήν στιγμὴν ἁγίους Ἀρχιερεῖς. Μὲ βαθύτατον σεβασμὸν καί υἱικὴν ἀγάπην ἀσπάζομαι τὴν τιμίαν χεῖρα ἐνὸς ἐκάστου καί ἐξαιτοῦμαι τὴν ἀρχιερατικὴν των προσευχὴν καί εὐλογίαν.

Στρέφομαι τὴν ἱερὰν αὐτήν στιγμὴν μέ υἱικὴν ἀφοσίωσιν καί μνημονεύω μέ βαθύτατον σεβασμὸν τοῦ ὀνόματος τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου **κ.κ. Βαρθολομαίου**, τῆς Σεπτῆς κορυφῆς τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπου εἰς τὴν χορείαν τῶν τοῦ θρόνου Ἐπαρχιῶν πνευματικῶς συγκαταλέγεται καί ἡ ἱστορικὴ ἱερὰ μας Ἐπαρχία, τὴν ὁποῖαν μέ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ θὰ διακονήσω, καί ἐκφράζω τὰς ἀμέτρους υἱικὰς εὐχαριστίας διά τὴν

Πατριαρχικήν Συνοδικήν ἔγκρισιν διὰ τὴν ἐκλογὴν βοηθοῦ ἐπισκόπου.

Τὴν ὥραν ταύτην συνειρμικῶς ἀνασκοπῶ τὰς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν μου ἡλικίαν. Ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ παλαιοῦ καὶ ἱστορικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς πρώτης καὶ ἱστορικῆς Βυζαντινῆς κωμοπόλεως τῆς Μακεδονίας, τῆς τῶν Σερβίων, ἐγνώρισα κατὰ τὴν παιδικὴν μου ἡλικίαν τὴν λατρευτικὴν ἐμπειρίαν τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν ἐνοριακὴν ζωὴν ὑπὸ τῶν ἀοιδίμων πρεσβυτέρων **Ἀθανασίου Παλιούρα**, **Ἡλιοῦ Τσαρμανίδη** καὶ **Ἰωσήφ Τζάλα**, τοὺς ὁποίους εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ καὶ εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἀναπαύει. Μὲ συγκίνησιν μνημονεύω τὸν μακαριστὸν, ἀπλοῦν καὶ σοφόν, Μητροπολίτην Σερβίων καὶ Κοζάνης κυρὸν **Διονύσιον Ψαριανὸν**, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐχειροθετήθην Ἀναγνώστης καὶ πολλὰ ἐδιδάχθην. Οἱ παραινέσεις του ἀποτελοῦν δι' ἐμὲ ἱερὰν παρακαταθήκην. Ἀνεξίτηλη εἰς τὴν ψυχὴν μου θὰ μείνει ἔσαεὶ ἡ συναναστροφή μετὰ τῶν ἀπλῶν, ἀλλὰ πλουσίων εἰς τὴν καρδίαν ἀνθρώπων. Τοὺς εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν μεταλαμπάδευσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων.

Κατὰ τὴν ἐνηλικίωσίν μου σταθμὸν ἀπετέλεσε εἰς τὴν ζωὴν μου ἡ παρουσία μου εἰς τὴν μεγαλόπολιν τῶν Ἀθηνῶν ὡς φοιτητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς φοιτητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ἀργότερα, εἰς

τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀσωμάτων Πετράκη, ὡς δόκιμος μοναχὸς, ἐγνώρισα τὸ μεγαλεῖο τῆς Ὁρθοδόξου πνευματικότητος. Ἐκεῖ ἐγνώρισα καὶ τὸν μακαριστὸν Γέροντα ἀρχιμανδρίτην **Χριστοφόρον Παπαδόπουλον**, Ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρω καὶ ὁ ὁποῖος τὰ μέγιστα ἔπραξε διὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου. Εἴη ἡ μνήμη του αἰωνία.

Τὰ βήματά μου ἀνήλθαν τὸν περικαλλῆ Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Κάτω Πετραλώνων εἰς τὸν ὁποῖον ὑπηρέτησα ὀκτὼ χρόνια ὡς Ἱεροψάλτης, παρακαλῶντάς την νὰ μοῦ ὑποδείξει τὸν δρόμον τῆς ζωῆς. Χρέος ἱερὸν καὶ ἐπιβεβλημένον αἰσθάνομαι, ὅπως ἐκφράσω ἐκ βάθους ψυχῆς τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἱερατικῶς προϊστάμενον αὐτῆς καὶ νῦν Σεβασμιώτατον **Μητροπολίτην Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας καὶ Γέροντά μου κ. Κωνσταντῖνον** πλησίον τοῦ ὁποίου ὀφείλω τὸ «εὖ καὶ κατὰ Χριστὸν ζῆν». Ὑπὸ τὴν πνευματικὴν του καθοδήγησιν καὶ συμμαρτυρίαν ἔλαβον τὸ μοναχικὸν σχῆμα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίων Πατέρων Νικαίας.

Εὐχαριστῶ τὸν Σεβασμιώτατον **Μητροπολίτην Νικαίας κ. Ἀλέξιον** ὑπὸ τῶν τιμίων χειρῶν τοῦ ὁποίου ἔλαβον τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης. Μὲ εὐηργέτησε πολλαπλῶς τοποθετώντάς με εἰς τὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας καὶ ἱερατικῶς προϊστάμενον εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Σπυριδωνος Αἰγάλεω, εἰς τὸν ὁποῖον διηκόνησα ἐπὶ

δεκατέσσερα συναπτὰ ἔτη. Ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ἢ συνεργασία μας ὑπῆρξε ἀνέφελη, διδακτικὴ καὶ ὑποδειγματικὴ. Κατόπιν, Κύριος ὁ Θεὸς ὠδήγησε τὰ διαβήματά μου καὶ πάλι εἰς τὴν γενέτειράν μου μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Νικαίας καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου· διὰ τοῦτο καὶ εἶμαι ἔσαεὶ εὐγνώμων!

Ἄφησα τελευταῖον τὸν πρῶτον! Ὑμᾶς Σεβασμιώτατε **Μητροπολίτα Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλε καὶ σεπτέ μας ποιμενάρχα**, διὰ τὴν ἀμέριστον αγάπην Σας, τὰς πολλὰς εὐεργεσίας καὶ τὴν συνεχῆ συμπαράστασίν Σας πρὸς τὸ πρόσωπό μου, δι' ὅλα ὅσα ὑπὲρ ἐμοῦ ἐλαλήσατε καὶ ἐπράξατε «ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς». Διὰ βίου θὰ εἶμαι εὐγνώμων τῆς εὐδοκίας καὶ τῆς εὐεργετικῆς πατρικῆς Σας στοργῆς. Τὰ ἔτη τῆς διακονίας μου πλησίον Σας ἐσφράγισαν καθοριστικῶς τὴν ζωὴν μου, πολλὰ διδαχθέντος ἐκ τῆς μεγάλης πείρας καὶ σοφίας Σας. Ὑψικῶς εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ Σᾶς χαρίζη ὑγείαν, δύναμιν καὶ μακροημέρευσιν. Μὲ ἐδέχθητε ὁμόσκηνον, συνεργάτην καὶ ὁμοτράπεζόν Σας καὶ μοῦ ἀναθέσατε τὴν πολυεύθυνον διακονίαν τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ τὴν προϊσταμενίαν τοῦ περικαλλεστάτου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κοζάνης, μιᾶς ἐνορίας φιλοτίμων, εὐγενῶν καὶ εὐλογημένων ἀνθρώπων, πλησίον καλῶν καὶ ὑποδειγματικῶν Ἱερέων, τοῦ μακαριστοῦ π. Γεωργίου Μπετσάκου, τοῦ π. Κυριακοῦ Διονυσίου, τοῦ π. Κωνσταντίνου Καλαϊτζίδη, τοῦ π. Εὐαγγέλου Κρητικᾶκου,

τοὺς ὁποίους καὶ ἐκ καρδίας εὐχαριστῶ. Ἐναποθέτω ἐνώπιον Σας τὴν διά βίου ἀφοσίωσίν μου πρὸς τὸ σεπτὸν Σας πρόσωπον. Σᾶς ὑπόσχομαι καὶ Σᾶς διαβεβαιῶ πῶς θὰ ἀναλώσω τὸν ἑαυτό μου εἰς τὴν νέαν μου διακονίαν, ὡς γνήσιος ἐργάτης τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, πῶς θὰ εἶμαι ὁ διάκονος καὶ συγκυρηναῖος εἰς τὸν ἀγῶνα Σας, νὰ ὀδηγήσετε τὴν τοπικὴν μας Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἀποστολήν της, ξεκινῶντας ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, ὅπως σοφὰ συμβουλεύετε εἰς κάθε κληρικό. Παρακαλῶ τὸν Ἅγιον Θεὸν νὰ Σᾶς χαρίζει μακροημέρευσιν, δύναμιν καὶ ἀκλόνητον υἱεῖαν διὰ νὰ συνεχίζετε ἀπροσκόπτως τὸ πολυεύθυνον καὶ πολυδιάστατον ἔργον Σας.

Εὐχαριστίας πολλὰς ἀπευθύνω εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς συμπρεσβυτέρους, ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς δύο συγκυρηναίους εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸν πολυσέβαστον π. **Δημήτριον Χαρισίου** καὶ τὸν φιλότιμον κατὰ πάντα π. **Νικόλαον Βαχτσεβάνον** καθὼς καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης διὰ τὴν ἀγάπην των καὶ τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν ποὺ εἶχαμε καὶ θὰ ἐξακολουθήσουμε μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ νὰ ἔχουμε. Εὐχαριστῶ καὶ τὸν πιστὸν λαὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, οἱ ὅποιοι μὲ ἀγκαλιάζουν καὶ μὲ ἀνέχονται, πλησίον τῶν ὁποίων μαθητεύω μέσα ἀπὸ τὸ μοίρασμα τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ πόνου μέσα εἰς τὴν ἐνοριακὴν ζωὴν καὶ γεύομαι τὴν

εὐλογίαν τῆς ὠριμότητος, πού ἔρχεται μέσα ἀπό τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν σχέσιν.

Μνημονεύω μὲ συγκίνησιν τοὺς ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἀναθρέψαντάς μοι ἀειμνήστους γονεῖς μου **Ὁρφέα καὶ Οὐρανίαν**, ὄντας σίγουρος ὅτι ἀγάλλονται σήμερον εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ τὸ ἱερὸν τοῦτο γεγονός. Κάνω τὸν λόγον μου προσευχή καὶ δέομαι διὰ παντός δι' ἐκείνους, ὅπως καὶ δι' ὅλους τοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς μου, ζῶντας καὶ κεκοιμημένους. Ὅπως εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ τὴν κατὰ σάρκα ἀδελφήν μου **Μαργαρίταν** καὶ τὴν καλήν της οἰκογένειαν, πού ἂν καὶ οἱ δύο ὀρφανέψαμε νωρὶς ἀπὸ γονεῖς, πάντα ἐστέκετο δίπλα μου καὶ οἱ προσευχές της ἀποτελοῦν δι' ἐμὲ πολύτιμο στήριγμα.

Πολλὰ εἶναι τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλω ἰδιαίτεραν εὐχαριστίαν καὶ εὐγνωμοσύνην. Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διάκονοι, μοναχοί, μοναχές, κατὰ καιροὺς δάσκαλοι καὶ καθηγηταί μου, συγγενεῖς, φίλοι καὶ οἰκείοι, πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἢ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸ ἐπιτραχηλίον μου, συνεργάται μου εἰς τὰς διακονίας πού μου ἀνέθεσε ἡ Ἐκκλησία. Θὰ ἦταν παράλειψις καὶ ἀδικία νὰ μὴ μνημονεύσω τοὺς εὐεργέτας μου, ὄχι μόνον ὅσους μὲ ἠγάπησαν καὶ μὲ ἀγαποῦν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς πού ἠθελήμενα ἢ ἄθελά τους μὲ πίκραναν, μὲ πλήγωσαν ἢ καὶ μὲ ἔβλαψαν. Ὅλοι μᾶς εὐεργετοῦν διότι δὲν ὑπάρχει τίποτα εἰς τὸν βίον πού νὰ μὴν κρύβει ἓνα λόγον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ.

Ἐπικαλούμενος, Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Μητροπολίτα Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παύλε, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, εὐλαβέστατοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί, λαὸ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε, τὰς πρεσβείας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζιδανιωτίσσης, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας, βασιλίσσης Ἄρτης τῆς ἐκ Σερβίων καὶ τῶν Ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, βαδίζω μὲ συστολὴν καὶ θεῖον φόβον κλίνων τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα λάβω τὸν τρίτον τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν καὶ νὰ καταστῶ Ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ἀμφιπόλεως.

Τὸ λοιπόν, «*παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς*»³ «*ἵνα ἐπισκιάσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ*»⁴, ὅπως παραστήσω ἑμαυτὸν «*δόκιμον τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας*»⁵ καὶ ὅπως καθιστάμενος «*τύπος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ*»⁶ μηδέποτε τοῦ ἐν ἐμοὶ χαρίσματος ἀμελῶν «*τηρήσω τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον καὶ ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*»⁷. Ἀμήν.

³ Ρωμ. 15, 30

⁴ Β' Κορ. 12, 9

⁵ Β' Τιμ. 2, 15

⁶ Α' Τιμ. 4, 12

⁷ Α' Τιμ. 6, 4